



مرکز مدیریت حوزه های علمیه خواهران

مدرسه علمیه ای الزهرا (س) شهرستان قروه

عنوان تحقیق:

رابطه ای گناه با بیماری های جسمی

گرد آورنده: آرزو ناظمی

استاد مربوطه: خانم نسرین اسد بیگی

۱۳۹۳ زمستان

الله رب العالمين



مرکز مدیریت حوزه های علمیه خواهران

مدرسه علمیه ای الزهرا (س) شهرستان قروه

عنوان تحقیق:

رابطه ای گناه با بیماری های جسمی

گرد آورنده: آرزو ناظمی

استاد مربوطه: خانم نسرین اسد بیگی

۱۳۹۳ زمستان

تحمیدیه:

خدایی را ستایش می کنم که با یگانگی اش بلند مرتبه است و با آن که یکتاست از ما به همه نزدیکتر است
... و بر همه چیز داناست ...

بر کارهای پنهان آگاه است و از قلب ها باخبر ... او را در سختی و گرفتاری، در آرامش و آسایش حمد و
سباس می گوییم. به او و به فرشتگان او و کتاب های آسمانی اش و پیامبرانش ایمان دارم و گوش به فرمان
او هستم و کاری را که خشنودش می کند، می کنم و تسلیم خدای خود هستم.

تقدیم:

این مقاله را با فروتنی هدیه می کنم به روح شهدای گمنام شهر دزج که به من اخلاص و همت در عمل آموختند.

روح با جسم نیز قطعاً همان تأثیرات منفی را بر جسم نیز خواهد گذاشت اکنون به چند تا از این رذایل

اخلاقی که دارای تأثیرات و گاهی آسیب‌های جدی بر روی جسم و روان فرد است اشاره می‌کنیم:

۱) خشم و استعمال مواد مخدر در مواردی می‌تواند باعث ایجاد مرض قند، نازایی، حواس پرتی شود.

۲) انتقاد کردن مداوم باعث ایجاد «رماتیسم» می‌شود چون افکار ناشی از بدینی و ناهمانگی خود را

سموم می‌کنند و این سموم بر مفاصل رسوب می‌کند.^۱

۳- حسد و نفرت و کدورت و وحشت در سلول‌ها رشد کاذب یعنی «سرطان» را پدید می‌آورند و اصولاً هر

مرضی ناشی از افکار ذهنی ناآرام است.^۲

۴- نگرانی و فشار‌های روانی، اضطراب‌ها، موجب اختلال در کار کبد شده و نهایتاً کبد نمی‌تواند به پاک

کردن سموم از بدن بپردازد در نتیجه سموم در بدن باقی مانده و باعث مشکلات فراوانی خواهد شد.^۳

۵- کینه و عدم گذشت و بخشش موجب ایجاد مولکول‌های نامنظم و مخرب در خون می‌شود.^۴

۶- وسواس باعث ایجاد اختلال در کار معده و در نتیجه ایجاد بیماری‌های گوارشی، پوستی، اعصاب و روان

و در خیلی موقع باعث ایجاد سلولهای سرطانی می‌شوند.^۵

۷- بیشتر بیماری‌های روانی به صدا اختصاص دارند و در میان علل بیماری‌های شغلی، ناشنوایی در ردیف

دوم قرار دارد. افزایش روزافزون صدا که موجب آزار و اذیت افراد می‌شود خصوصاً به طور ناگهانی و غافلگیر

کننده باشد موجب استرس ترس، هیجان می‌شود که باعث اختلالات دستگاه گوارش از جمله زخم معده،

عصبي شدن معده و گاهی این استرس موجب پرخوری برای رفع استرس می‌شود. صدای آزار دهنده باعث

تأثیر در حالت هوشیاری، توجه ارادی، ضبط حافظه و رفتار اجتماعی می‌شود. ایجاد این آلودگی صدا، باعث

^۱. کیمیای حقیقت، جلد ۱،

^۲. کیمیای حقیقت، جلد ۱،

^۳. همان، ص ۲۹۸.

^۴. همان، ص ۲۹۸.

^۵. همان، ص ۲۹۹.

افزایش فشارهای روانی، اختلالات در کارکرد بعضی از اعضای بدن بخصوص عصب در ناحیه مغز و گوش

خواهد شد.^۱

آسیب های خود ارضایی

۱- ایجاد کم رویی ۲- ایجاد احساس حقارت در شخص مبتلا^۳- ریزش موی سر^۴- خستگی زودرس و ضعف عمومی بدن^۵- کم شدن قدرت بینایی^۶- کاهش قدرت بدنی که یکی از شایعترین آسیب های خود ارضایی است به طوری که فرد، کوچکترین فعالیتی زود خسته می شود^۶- احساس تنفر و غیر قابل تحمل بودن شخص مبتلا از نظر اطرافیان^۷- تحریک بیش از حد پروستات.^۲

^۱. فشار روانی، ص ۱۲۶ و ۱۲۷ .
^۲ <http://www.google.com> .

نتیجه گیری

اگر توجه داشته باشیم که اکثر بیماری‌ها و امراض تجلی جسمانی ذهن و روح بیمار است، پس آیا می‌توانیم جلوی بروز بیماری‌های درونی خود را بگیریم؟!

در صورتی که بیماری‌های روحی و روانی بلافضله و یا با گذشت اندک زمانی در جسم تجلی می‌کند و تجسم می‌یابند بنابراین اصل قانون عمل و عکس العمل هر رفتار با گفتار منفی از طرف انسان به خود او باز می‌گردد و در دراز مدت باعث عذاب روحی و در نتیجه بروز بیماری‌های جسمانی او می‌شود. اما چون این تأثیرات در بخش روح به دور از چشم حواس‌ها انجام می‌پذیرد، ما از آن‌ها غافل می‌مانیم و ناگهان متوجه می‌شویم که بیماری‌های مختلف چون سرطان، رماتیسم، و ... شده‌ایم و تنها از طریق ویتامین‌ها و مواد معدنی و ... به درمان آن می‌پردازیم، غافل از این که این بیماری‌ها متجمسم همان رفتار و گفتار مخربی است که نظم طبیعی روح و جسم ما را مختل کرده است. حتی افکار و اندیشه‌های ما نیز از قدرت خارق العاده برخوردارند و می‌توانند انرژی‌های منفی و مثبت را به سوی خود جلب کنند. هنگامی که تمایل داشته باشد انرژی منفی را بیش از انرژی مثبت جذب کند در نتیجه سیستم دفاعی بدن تضعیف می‌شود و کالبد جسمانی، دیگر یارای مقاومت و مصونیت در مقابل بیماری را ندارد این موضوع، آن هنگام بیش از پیش مصدق پیدا می‌کند که افکار منفی ما بر حول وجودمان بچرخد و نیت و تکبّر آشکار می‌شود.^۱

و ذکر این نکته ضروریست که مطالبی که تاکنون در مورد ارتباط گناه و بیماری‌های جسمی بیان شده به وضوح در دیگران دیده نمی‌شود به این که دیگران بدان مبتلا می‌شوند و دارای درد و مرضی جسمی باشند آنها را متهم به گناه و معصیت و ظلم و ستم کنیم بلکه ما تنها بر اعمال و احوال خود بصیرت داریم نه اعمال و رفتار دیگران، همانطور که حق تعالی در این سوره می‌فرماید: «كَلَّا لَا وَزَرَ»^۲ انسان آگاه می‌داند که بیماری در ذهن ریشه دارد و برای شفای تن نخست باید روح یا نفس را شفا داد. شادی، غم، خشم، لذت، ایمنی و ترس و خجالت، امید، نا امیدی، از مواردی است که از نفس انسان نشأت می‌گیرد و پس بر جسم او

^۱. آغوش نور، ص ۷۳ و ۷۴.

^۲. سوره قیامت، آیه ۱۱.

پدیده دار می شود. به دلیل اینکه حالات نفس تأثیری مستقیم بر جسم دارد مثلاً خوشی یا ناخوشی سخنایی که مردم می شنوند و اندیشه‌ی که بر خاطر آنها می گذرد بلا درنگ بر چهره آنان نمایان می شود.^۱ خشم صفرا، تحریک می کند و رنگ چهره را کبود می کند اما بالعکس غم و ناامیدی بر جسم به گونه‌ای است که آنرا سرد و ساکن «تنبل» می کند.^۲

بنابراین وقتی انسان بیمار می شود فرصتی می یابد تا ببیند که با جسم و روح خود چه کرده است تا از طریق درجهت درمان خود بکوشد، به همین دلیل بیماری نوعی شفا معرفی شده است.^۳ و همانطور گناه بر تکبر، انسانها و غفلتمان می افزاید، بیماری‌ها نیز به همان اندازه ما را متواضع و خاشع و آگاه می سازد.^۴

^۱. کیمیای حقیقت، جلد ۱، ص ۲۹۹.

^۲. ارشاد القلوب، ترجمه سلگی، جلد ۱، ص ۱۲۴.

^۳. کیمیای حقیقت، جلد ۱.

راهنمای منابع پژوهش

- ۱- کیمیای حقیقت؛ مؤلف پیمان عارف کیا؛ تهران، نیاک، ۱۳۹۰.
- ۲- فشار روانی؛ سید اسحاق حسینی کوهساری؛ کانون اندیشه‌ی جوان، چاپ هفتم ۱۳۹۱.
- ۳- احکام موسیقی؛ سید مجتبی حسینی؛ دفتر نشر معارف، چاپ ششم، بهار ۱۳۸۸.
- ۴- در آغوش نور؛ بتی جین ایدی؛ ترجمه: فریده مهدوی دامغانی؛ انتشارات، ۱۳۸۶.
- ۵- ارشاد القلوب؛ دیلمی حسن بن محمد؛ ترجمه: سلگی، ۱۳۷۶.
- ۶- طب در قرآن کریم؛ دکتر عبدالحمید دیاب؛ ترجمه کمال روحانی، ناشر آراس، تابستان ۱۳۸۹.
- ۷- قرآن کریم؛ آیت الله مکارم شیرازی؛ چاپ اول، تهران، خجسته ۱۳۸۲.
- ۸- اصول کافی؛ محمد بن یعقوب کلینی؛ تهران دارالکتب الاسلامیه، چاپ چهارم، ۱۳۶۵ ش.
- ۹- الحیاہ؛ محمد رضا حکیمی؛ انتشارات دلیل ما؛ چاپ اول ۱۳۸۸ قم.
- ۱۰- بحار الانوار؛ محمد باقر مجلسی؛ بیروت، الوفاء ۱۴۰۳ ق.
- ۱۱- جامع السعادت؛ نرافی؛ محمد مهدی؛ قم؛ مؤسسه اسماعیلیان.
- ۱۲- فرهنگ لغت معین؛ محمد معین؛ عزیز الله علیزاده؛ انتشارات امیر کبیر، تهران، بی‌نا ۱۳۸۱.